

Kalibův zločin.

Obraz z podhoří. — Napsal: K. V. RAIS.

"A to si kuchtíte sám?" Konopáč ptal se rychle, jakoby se nic nechtlo stát.

"Něco zkuchíte s tatínkem, a časem přiběhne Nana — jako se stra, vypravoval Vojta; dobrácky, trochu tupý úsměv stále tkvěl mu na rtech.

"Časem — on rekne časem, a ta je tam zatím pořád. To je hospodářství, darmo mlývit, vidět to pořídná hospodyně, spráskla by ruce," ehechtavě povídal Smrž.

Vojta se mírně usmál: "Ale — jen když se člověk naučí!"

"To teda až k vám přijde nějaká nevěsta, bude se muset potně točit," rozavě zasmála se Bončková.

"Nevěsta," ehechtal se Smrž, "tat by musela přijít za um, museli by mu ji přivést do domu, takový je tohle hubák!"

"Vždyť už mám léta!" vycitavě omouval se Vojta.

"Léta — pro pána kráče! Jaká pak léta, ale jste asi takový člověk bojácný. To jsou tak někteří lidé, tuhle naše Kadla má málo přes dvacet, ale je taký jen pro sebe," rozmazaně vyprávěla Bončková.

Karla rychle sklopila hlavu, tvář jí opět zahorela a holká klopala poudějí.

"Tak žádného ženicha, Karliško, žádného!" úsměv ehechtal se Smrž a vzal ji za bradu.

Rychle oskubla a rozpálená zahleděla se do okna.

"I kde pak ženicha," odpovídala za ni matka, "pravda, ehočil k nám tuhle Raeboth, je jako druhý bratranec, má barák a je řemesník; třeba by se mi to líbilo, ale ve třetí třídě ho vzal a teď na podzim musel narukovat."

"Nevidáno, na tři roky," sehválně povídal Smrž. "Kadla tím nezmeská a pro něj bude taký dobře, že přijde do světa."

Karla stále zírala do okna a nádra prude se jí polyhovala.

"I vždyť holka kade nestála, byl jak vítr, kdo pak ví, kde si kterou najde," vykládala Bončková.

Vojta při té řeči rozpačitě zíral s jednoho na druhého. Kdyby se byl neostýchal, byl by pohledem nupěl jenom na Karle, na těch planoucích jejích tvářích, širokých ramenou a vypjatých, živých nadřech; ale tak jen přeletel jí pozoroval a vida svoji, kypící tělo, myslil si, že není možno, co Smrž jistojistě tvrdil — že by Vojtu chtěla.

Tu Karla pociťuje pohledy jeho, rychle od okna odskočivši, chytla mísku a již stála před ním. Až sebou skubl.

"Berte si, berte," pobízela.

"Zaplat Pánbůh, už jsem jedl," odpovídal a usmál se na ni srdečně. Sklápěla se mu blízko ku hlavě, několik jejích odputných kadeří dotýkala se jeho spánků, a jak uči k ní obrátil, viděl z blízka, že jí oči svítí a plet se leskne.

"Na mou pravdu, holka, že um líbíš," Vojta pozoruje Smrž začebotal.

Kaliba zčervenat.

"Jen si berte ještě," pobízela stále.

"Děkuju hezky!"

"Neděkujte a vezměte si, nebo mě polnivate," dardila se a jak hovořila, dýchala mu do červené tváře.

"Nepovídal jsem to?" usklbil se Konopáč a přivlnil pod stůl.

"Musíte si vzít, když tolik pobízí, to naši Kadlu neznáte, to mnoho řečí nenadělá," Bončková také pobízela.

"No když to musí být —" rozpačitě řekl Vojta, vzal si kousek a pohlednuv na ni z pod víček, usmál se ještě.

"Vy si také vezměte, strejčku!"

"I vezmu, vezmu já se tolik pohlízet nedám."

"Bodejť byste dal, vždyť to jde ze srdce."

"Tuhle Vojtovi neměj za zlé," kyagra omouval Smrž. "je dobrák náramný, ale prosím tě, z domu skoro nevyšel, pořád byl jen s tatínkem a hlavně s maminkou, a se ženskými jaktčív mnoho řečí nenadělal."

"I vždyť já nemám, hledí mu dobráctví z očí. Ale to bych přec nevěřila, že nikdy za žádnou ne-

chodil," divaje se mu upřené do očí pravila Karla.

Vojta rychle zamákl a sklonil hlavu.

"Vidíte, že neumí zapírat," hovořila, divaje se mu zkomunavým pohledem.

"Nezapírám," klidně odpíral, "bylo mi tenkrát devatenáct roků." Pohledl na ni, ale hned zas oči sklopil; na zardělých spánkách zaleskly se mu drobné krpěje.

"Ještě nemá rozum," veselo prohlásil Smrž.

"A proč jste se nezahlil?" vyzvídala.

"I kde pak — byl konec, sotva to začalo. Zdálo se jmu, že budu mít málo, a vřela se někam až k Hradeč."

"Tak to byl konec, a pak už jste žádnou nehledal, vidíte?" Sedie, ruce opírala si o koleno a zírala na Kalibu vřelou, hmuťou hlavu.

"Ne," kráče odpověděl.

"A proto se musíte žertit?"

"Ne proto, ale jsem už v letech, než abych to šiměl, třeba by mě chtěla?"

Karla se rozesmála.

Vas "Kadliče" vyprávěla.

"Tu tu máš, určil jsem si, že o celou roční," ehechtavě se usmál Smrž a poklepal Karle na rameno.

Zase bylo ve světnici. Kadla zahleděla se jen a Vojta k zemi. Konopáč pokutně ho zmažoural; Bončková pomohla mu říti u kamen. Mladá stavěla je už stál velké línky s hývou, z očí se kouřilo.

"Tak přisobíte a vdejte se všem," pobízela.

"Ale svače, my jsme se usadili, jako bysme tady chytli zrudat do rána," řekl Kaliba a počesal.

"A pro Pánbůh, snad byste nechtěli odejít," spustila Bončková.

"Musíme panimámo, je to líbivo,"

"No, nepospíchej, nepospíchej," umínil se do toho Smrž, "vždyť znám každý kámen."

"Sedněte a jezte," utíla panimáma a násilně Vojtu opět usadila.

Karla poposedla až za stůl, přimno proti Vojtovi, stará zastala na lavici v bode světnice, hospodyně u kamen, a všichni se dali do jídla.

"Přikusujte, nejzte to tak vstě," pobízela Karle.

Bylo již šero; plámen v kamenech praskající trčil po stěně světlé sléhy. Horko tu bylo a plno kouře.

"Poslouchejte, tetko, co pak dostane Kadla?" ústa mraje plně ptal se Smrž.

"Mnoho toho nebude, ale jaká pomoc; tat vte, v jakém jsou bytu s Bončkem neštěstí, promarnil, co mohl, jen tak tak že jsem něco zachránil. Tuhle Manca byla přec a něco šťastnější, ale mu Kadlu zbylo jen asi osm stájek."

Hospodář Konopáč zahrabal nohama pod stolem a předsel.

"Hu, na, dobré jsou," klidně řekl Smrž.

"Dobře, dobře, ale kam pak s tím, leda do baráku, nebo já doum jinam nedám, nežli kde jí udělá poloviční zápisník. Každý ví, dí tuhle na mě a na mých dětech, jaké jsou pak starosti, když je muž rozhozaví. To žádný neví, jakou jsem já měla strážaci a trápení, než jsem to takhle dokázala!" hromotně vykládala Bončková.

"Co pak vy jste mistr!" usklbil se Konopáč a bařl.

"Taky že jsem, to musí uznat každý," zasmála se, ale Konopáčovi také nešlo, jak se má podívala.

"Kolik vám zůstane na vaší chalupě?" obrátila se ke Kalibovi.

"Kolik? Počkejme, holky dostanou ještě každá po třech stěch, tatínek říká, to je šestnáct stájek," odpovídal Vojta.

"Tatínek říká? A snad ne ještě vojmének?" náramně se zadívala.

"No toť se rozumí, že taký vojmének," místo Vojty kývl Smrž. Bončková tvářila se velmi mlčívona.

"Tatínek říká: 'Dítě jako dítě!' Holky dostaly po tisíce, až se ožením, dostane každá ještě tři-

sta, teď dostávají introy, to máme šestadvacet set, tisíc tatínkovi — je šestatřicet — a chalupa stojí bratru za pět tisíc," dále Vojta vykládala.

"Ale vždyť jste tolik roků doma dřel!"

Smrž nepokojně podupával a předsel; teď se dal do smiehu: "Vždyť vám povídá, že chalupa stojí bratru za pět tisíc, každý nevíte dá rád šest, vždyť to má kolem patnácti koreň polí!"

"Ale až se ožení, budou mít starosti dost," vyzně, starostně dodala Bončková.

Kaliba již nemluvil, byl tou řečí zaražen.

Jak v hmech docházeli ke dnu, líže díměly a zvonily. Konopáč dojel prvý, hned po něm položil líže Smrž.

"Jen se nestarejte, panimámo, která se ke Kalibům dostane, dobere jí bude," hovořil, utíraje si ústa.

Do ticha, které pak opět nastalo, ozvala se Karla: "Nechtěl byste si prohlédnouti švagrovo hospodářství? Je sice už šero, ale máto-li chuť, pojďte, provedu vás, ještě jste u nás nebyl," pravila Vojtovi.

Vojtovi jako když polije záda vřavou vodou, rozpačitě se usmál a podíval se na Smrž.

"Ale, bohu, jdi, když tě tak hezky zve," pobídl ho Smrž a vřelými kniry "Na mou pravdu, kdyby Kadlička rekla mně, letl bych k ní, zarděl!"

Matka šla s tím trůnem, aby vubí se s ním posunou ležícího, byla se vší spěšností vyběhla; přemarnala panimáma dleři.

"Má se, má se, má se," ozvala se, když pobízela mlčen bých byl sponouel, vřel Smrž a si hově du napřesú kapsy vyndal ha řetvika rozvřené rosolky.

"Já bych se s tímto, k tomu si pak nejdou odhlédnout," obrátil se ke Konopáčovi.

Ta omůlka, na záděném, vřelozlatyha, vřelozlatyha, když šel.

Nadu kalibek podal ho Karlička: "Tak, aby Pánbůh štěl, a vy, platě se, co se všichni přejeme! Pij, holka!"

"Na dobré zdraví!" zvolala Karla a pohleděla na Vojtu.

"Na mou pravdu, toť nějaká rozvážka, jen se lepi!" napívko seděla mužlivě a zamlasklil.

Smrž našel podruhé a podal Vojtovi.

"Taky na vaše dobré zdraví!" řekl Vojta a dopil.

"Tak, a teď jděte, ostatní my stáří už zmážeme," ehechtal se Smrž.

Karla šla napřed, Vojta dmul za ní. Ostatní patřili za ním; Smrž a stará veselo, Konopáč zamažouena, Konopáč trpes se u smívaje.

"Tak co, myslíte," ozvala se Bončková, "bude z toho něco?"

"Proč by nebylo!" rychle odvětil Smrž, "je to se malého do jeho chlapty, ale Vojta je dře a Karle se musí přičinít. Víte, jak on vám zrovna, že kdybych — vám nebyl v přátelství, kdybych nevěděl, že holka o to stojí, tuzy bych ho k tomu nemel. A pak mě ta Nana dopaluje, je tam pečená vařená, jako bysme my nebyli nic, všechno tam komanduje sama, chytáčka!"

"Ale nezapomínejte taky, že Vojta není mladík, každá taková mladice, jako je naše Kadla, by za ním nesla," připomněla Bončková.

"Taky tomu nerozumím, proč ji tak najednou ženete," ledově pronulvula Konopáčka.

"Ženu — že já jí ženu? Já jsem se jí zmloula a hned byla při tom. Má rozum, vždyť tuhle člověka známé, má pěknou chalupu a není rozhozavá — to není každou chvilí. Kolik by se jich tam hnal!"

"A taky požeň! Nana bude mít šimně až až; kdyby bylo na ni záleželo, dnes bysme tu nebyli. Kdo pak ví, jak to dopadne ještě. Všecko arei záleží na Vojtovi," důrazně vykládala Smrž.

"I ten bude chítit," kysele usklbil se hospodář.

"Im, lidé se budou starat, aby nás zůstudili, co nejvíce, já vím, že Bonček bude popiechovat kde koho — kde pak on a dítě! — a jím a jím," hovořila panimáma a ke konei popatřila na zetě.

"My ne, panimámo, to mi věřte, my budeme tuze rádi, povede-li se to," pichlavě řekl Konopáč a potupně se na ni usmál.

Zdarma Pro Muže

50,000 KNĚH

ZDARMA MUŽŮM.

Ma Cenu \$10.00 Pro Každého Postiženého Muže.

Pak-liže trpíte kteronkoliv nemocí mužům tak vlastní, tedy Vás žádáme, byste si dopsalí o jednu z těchto obdivuhodných knih. V té se jednoduším a srozumitelným způsobem píše, jak každý muž, trpící otravou krve, životní slabostí, povšechnou ztrátou síly, reumatismem, nemocí ústrojí, žaludku, jater, ledvin nebo nemocí močového měchýře, může být trvale vyléčen ve svém vlastním domově. Jste-li zklaman a zvraven peněžití mi oběti, tu tato "Zdarma Knih Mužům" bude mříti pro Vás ceny sta dolarů. Pořít Vám proč trpíte a jak můžete opět nabyti staieho a trvalého zdraví. Tisíce mužům vraceno bylo dokonale zdraví síla a mužnost za pomoci této cenné knihy. Jest to sklaďte vědomosti a obsahuje právě to co každý muž vědět má. Pamatujte že tato kniha jest naprosto zdarma. My zaplatíme postovné. Odešlete tento "ZDARMA KUPON" a zašlete nám ho dnes a my Vám zašleme jeden výstik této cenné knihy úplně vyplaceně.

ZASLETE DNES TENTO KUPON NA KNIHU ZDARMA.

DR. JOS. LISTER & CO., B. 706 Northwestern Bldg., 22 Fifth Ave., Chicago.

Pánové — Zajímám se o Vaši nabídku, "Knihu zdarma" a tešilo by mne, kdybyste mi ihned jeden výstik zaslali.

Jméno.....

Psíta.....

Stát.....

Zamračila se a v očích jí odporně zasvítilo.

"Im, musíme se starat všichni —!" dodal Smrž.

"Pánbůh vám to odplatí," pozvalyehla stará, "takové ženské, jako jsme my, každý hledí všude odštěřit. Ale slyšís, pojď se honem podívat ke mně do sedničky, ať vidíš taky, že má truhlu plnou."

"I třebaš," odpověděl a šli.

Ve světnici bylo chvilku ticho.

"No nevíš, nevíš," poháňaje řekl Konopáč.

Žena sňkaje kolem kamen ne odpracovala.

"Ale ani nevědu, ať máme již nějakou pokoj, zkoměla je dost a dost."

"Ta Kadla, kdo by to byl řekl, sotva odejde jedou chytne družky, ať je to kdo chce," do dave rekla žena.

"Vždyť má léta, a prosím te, co stím tam," odpovídal a kývnul hlavou směrem k oknu, naznačaje dále.

"Tady by měla lepší žít. Toim já zas, jak ji znám, rozumnou dobrou."

Alomaminka s tím strejem pozmlá, na ty dva je podívání, trpes podotkla ještě žena. Konopáč odpíral a již nemluvil.

On sedel, hlavu opíraje o ruce a zdoloha bařal, žena umývala.

Bylo již tma.

Karla vyšeďi s Vojtou na zásep, povídala: "Tak pojďte!" a vřela jej za ruku.

"Kam půjdeme?" ptal se zmateně.

"Pojďme do zahrádky — hojim si, že se smeknete, je ta zásep tak hrboľatá!"

Otevřešví dřevěnou branku, nechal Vojtu a dveři a skočila na stezku mezi skloněnými trsy šalvěje, bařámu a hořilho dřevce, Utrhla z každého druhu několik kousku, přičlala asi tři měsleky, které do plna rozvity měly tmavou houšti jasnoji vyhlížely, a vřativě se k Vojtovi, podala mu natrhanou, nesvítanou kytlu.

Pokračování

PURE CALIFORNIA WINES & BRANDIES

Jos. Bernard

620 Blue Island Ave. CHICAGO ILL.

Vyborná vina kalifornská a importovaná. vody minerální, brandy a všeho druhu lihoviny zasílají se do všech částí Spoj. Statů.

Pište si o cennik!

620
Jos. Bernard, Blue Island Avenue,
CHICAGO, ILLINOIS.

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze.

TELEFON DOUGLAS 110.

Vaří nejlepší pivo soudkové i lahvové na celém světě.

Nejstarší a nejlepší místo pro občerstvení jest

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.

v čísle 1306 Farnam ulice.

Pravá importovaná piva na šep. **PLZENSKÉ** z Mělfanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hobrau Munich Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Busch a světově známé Faust získalo rozšířenou reputaci.

Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže. 401f

JETTER BREWING CO.

vaří to nejlepší pivo.

Pouze ze sladu a chmele. 211f Objednejte si bednu dnes!

300,000 VYLÉČENO!

Proč stále trpíte! 300,000 lidí, střízljých nejvzrostlejších nemocní, o nichž se již lékali a ústavy vyléčili naprosto bez naděje, bylo rychle vyléčeno ehošle známým profesorem při Collins New York Medical Institute.

Nesurfete! Je úplné jistota, jak vřelice jsou nemocní, jaká jest vřela nemoc nebo jak dlouho již trvli, již vřelí profesori mohou vyléčit vás. Přijďte ihned (toto píše ve své vlastní řeči), a s vámi předešlý zázračný léky, které vám dají okamžitě uvolnění a učiní vás opět obrávnými!

NESVĚŘUJTE

své zdraví a svou budoucnost neznámým nebo nezkušeným lékárníkům! Neďte se svěští ohlaskami nezodpovídajících lékárníků nastav!

COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE je nejstarší, největší a nejvyhlášenější v jeho lékařství (vřelice jsou vynálezci profesori, kteří okamžitě se přimou ujasni vašeho neštia).

Jste-li nemocen reumatismem, nahálivou neust, otravou krve, korní vřelím, elumbom očí, hrdla, prsu, jater, a žaludku, vřelým vřelím, rakpou, kašlem, zářadnou asthma, tajnou nebo jasnou, čerstvú léky, nářím profesori pošlou své proslulé léky samí kamkoli vřelice na dořadu.

ORDINAČNÍ ROBINY:

Od 10 ráno do 1 odp.

Od 2 odp. do 5 odp.

V neděli a ve svátek.

Od 10 ráno do 1 odp.

V pondělí a ve čtvrtek večer: Od 8 do 10 več.

COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE
140 WEST 34TH STREET, NEW YORK.

Půlce 10 ceně v pletních rámečcích ještě dnes a dostanete slavnou knihu "Vřelice a zdraví" ve své vlastní řeči, napsanou od slavného doktora E. C. COLLINS, a můžete se dovést i do lidových očí, jaká zázračná zdraví a jak se opět uzdravíte, stánete-li.

Dr. J. J. McGLADE. Dr. J. F. COYLE, lékařství reditelov.

Bohem.

Zdarma trpicim! Zdarma!

Zaručené léky pro všechny ženské nemoce. Všechny trpící, slabé, unavené, předčasně sestarané ženy a dívky v jakémkoliv stáří, toužící po jistém, levém, úplně bezbolestném se doma vyléčení z jakékoliv, byť sebe bolestnější, zastaralé a nepřijemné ženské nemoci, ať la skavě se ke mně eo k přítelkyni o brátě. Mám též zaručené léky pro každého proti bolení hlavy, žaludku, špatnému trávení, kataru, li šejí, ledvinám a játrám zářep. špatné krvi, vyražéním a jiným nemocem.

Popište s důvěrou vaši nemoc a obdržíte nejen rychlon odpověď, ale i lék na zkoušku úplně zdarma. Hledají se spohliví jednatelé pro tyto výborné léky.

Přiložte kolek na odpověď.

Adresa: **MARIE VOTÝPKA.**

J. H. Kučera

LEIGH. NEB.

vlastní čistý a hojně zásobený řetvický a ozenářský obchod. Bohatý vřěr čerstvého a uzeného masa, vřití, uzenek a salámů všeho druhu. Za hořaví a vepřový dobytek a syrové kůže pla tím vždy nejvyšší trání cena. Každý, kdo má rávd navštívi, bude svědomitě a poctivě obslouněn. O hojnou přídě zádá 35 1f

J. H. KUČERA, Leigh, Neb.

LOUIS BERKA,

český právník a veřejný notář,
938 N. Y. Life Bldg., Omaha.

TELEFONY:
Úřadovna, L552. Obydlí, 2565